

Metams 8 r., pusmečiui 4 r.
20 k., 3 mėnesiams 2 r. 20
kap., 1 mėnesiui 70 k.

UŽSIENIUOSE

metams 11 r., 9 mėnesiams
8 r. 40 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 5 r. 75 k.; 3
mėnesiams 2 r. 90 k.; 1
mėnesiui 1 rub.

SKELBIMAI:

Petite skelbė (4 skiltys prie
teksto 90 k., po teksto 40 k.

LIETUVIŲ BALSAS.

Lietuvių Balsas

195. A. Мачусь.

Конотопь, Черниг. г., Желѣзнодорож. аптека.

Тр. 8.
м 169.Skyrium numeris
10 kap.eilė
iloms:

adra-

g-le.

46.

reika-

be se-

dieną

Metai III.

Petrapilis, 1917 m. birželio 14 d.

№ 42 (171).

Stovėkite laisvės ir Tėvynės garbės sargyboje! Padėkite jai ne tik žodžiu, bet ir darbu ir parodykite, kad Jūs esate dėkingi Jus išauginusios motinos sūnūs.

Rašykitės

„LAISVĖS PASKOLAI!“

Gyvybės draudimas

Valstybės Taupomosiose Kasose

Naujais Pamatais.

Visokeriopi draudimo būdai ir plenai: mirimo atsitikimui :: amžiui
== pabaigti :: daliai sudėti :: stipendijoms :: pensijoms ir kit. ==

Mirimui atsitikus

tučtuojaus atsakoma

suma nuo 500 lig 10.000 rub.,

apdraudžiant kapitalus mirties nuotykiui ir mišriais atsitikimais.

== Prieminami tarifai. :: Palengvintos sąlygos. ==

Draudėjai dalyvauja pelne.

Žinių ir paaiškinimų apie draudimo operacijas galima gauti: 1) Petrapilio
Rajono Draudimo Inspekcijoje (Petrapilis, Fontanka, 76), 2) visose Rusijos
taupomosiose kasose ir 3) pas inspektorius, revizorius ir nuolatinis Valstybės
Taupomųjų kasų tarpininkus draudimo operacijoms.

A.†A.

Matas Budrys.

Jaltoje Lietuvių Sanatorijoje
1917 m. gegužės 25 d. pasimirė
plaučių ir vidurių plėvės džiova liau-
dies mokytojas Matas Budrys.

Velionis buvo vos 23 m. am-
žiaus; sanatorijoje išbuvo mėnesį;
atvažiavo iš Jekaterinoslavo, turė-
damas 39,7 laipsnius karščio va-
karais.

D. J. M.

Petrapilis, birželio 14 d.

Rusijos Lietuvių Seimas.

Iš dienos posėdžio gegužės 28 d.

Gegužės 28 d. rytmečio posėdyje
pasikartoja visi tie ginčai dėl prezidiju-
mo rinkimų*, kurie atėmė Seimui vi-
są geg. 27 d. posėdį, tik su kai kurio-
mis atmainomis.

Prof. kun. B. Česnys nuo Katal.
Tautos Sąjungos perskaitė motyvuotą
protestą prieš kairiųjų užsispyrimą ne-
leisti Kat. Sąjungos į prezidijumą ir
prieš jų varžymą kitų laisvės, o pripa-

*) Žiūr. „L. B.“ № 38.

žinimą jos tikslai sau. Proteste buvo
nurodyta, jog Katal. Sąjunga nenorinti
dėl kairiųjų užsispyrimo Seimo darbų
ardyti ir todėl nestatysianti savo kan-
didatų į prezidijumą, bet iš salės ne-
bėgiosianti, kaip kairieji su Santara, ir
Seimo darbo neardysianti.

Tuo Katalikų Tautos Sąjungos pra-
nešimu pasikeitė vakarykštis Seimo nu-
tarimas dėl prezid. rinkimų iš visų Sei-
me apsiėmusių partijų ir kuopų. Pra-
sidėjo nauji ginčai. Soc. demokratai ir
soc. liaudininkai pranešė, kad laikosi
savo vakarykščio pasiūlymo, kad pre-
zidijume tegali būti tik tų 4 partijų at-
stovų, kurios paskutiniu metu darba-
vosį Tautos Taryboje, vad. Taut. Pa-
žangos, Santaros, soc. liaud. ir soc.
demokratų. Balsų dauguma tas jų pa-
siūlymas buvo atmetas (už jį balsavo
112, prieš 128, susilaikė—12).

Tautos Pažanga, pripažindama, kad
ir Kat. Taut. Sąjunga turi teisę daly-
vauti prezidijume, bet matydama, kad
Kat. T. Sąjunga pati savo gera valia
atsisakė nuo dalyvavimo prezidijume,
Taut. Pažanga sutiko dalyvauti ir 5
partijų sudarytame prezidijume. Taip
pat pasielgia nepartyvieji ir krikšč. de-
mokratai. O Santara pasilieka prie
vakarykščio pasiūlymo. Tokiu būdu,
susidėjus tokioms naujoms aplinkybėms,
balsuojama antras pasiūlymas sudaryti
Seimo prezidijumą iš 5 partijų ir ne-
partyvių kuopos (tas pasiūlymas vi-
sai ne tas, kuri siūlė Santara, pripa-
žindama teisę tik 5 part., kaip kad pa-
žymėta „Santaros“ № 20-me, o visai
naujas, išdygęs iš naujųjų sąlygų). Pa-
siūlymas priimtas (už 152, prieš 110,
susil. 9). Tada soc. dem. ir soc. liaud.
išėjo iš salės.

Seimas nutarė rinkti po 1 žmogų į
prezidijumą ir po 1 į sekretariją nuo
šių partijų ir kuopų: Santaros, Tautos
Pažangos, nepartyvių ir krik. demo-
kratų. Išrinkti: į prezid. nuo Santaros—
Lisauškis iš Odesos, nuo Tautos Pa-
žangos—d-ras Bukontas iš Rygos,
nuo nepartyvių teis. Čepas iš Čitos
ir nuo krikšč. demokratų Endziulaitis;
į sekretariją: nuo T. Paž.—Bužinskis,
nuo Santaros—Burba, nuo krik. de-

Penktadienyje, birželio 16 dieną
7 val. vakaro

„Lietuvių Balso“ Redakcijos bute
šaukiamas „Lietuvių Bal-
so“ Pajininkų Bendrovės
susirinkimas.

Yra svarbių reikalų ir klausimų.
Visų „Lietuvių Balso“ Bendrovės
dalininkų ir žadančių prie Bendro-
vės prisidėti prašome būtinai at-
vykti.

mokratų — Biržys ir nuo nepartyvių-
jų — J. Simoliūnas.

Geguž. 28 d. vakaro posėdis apra-
šytas „Liet. Balso“ № 38-me. Čia rei-
kia tik pridurti, jog pripažinus Tautos
Tarybos noriams sprendžiamąjį balsą
Seime ir atmetus soc. liaudininkų pa-
siūlymą duoti balsą ir pirmųjų trijų
V. Dumų nariams, soc. liaudininkai ir
soc. demokratai įdavė prezidijumui
raštu savo pranešimus, kad jie atsisako
nuo atsakomybės už Seimo darbus,
bet Seime dalyvauti pasilieka. Šie
pranešimai tokie:

1) soc. liaudininkų:

Kadangi Rusijos Lietuvių Seime
dalyvautojų nors ir nežymi didžiuma
aiškiai klerikalinė ir buržuazinė;

kadangi iš jų visuomenės platformos
ir veikimo iki šiol aišku, kad ir šio
Seimo nutarimai bus prisisunkę reakci-
nės, demokratinės bei socialistinės vi-
suomenės reikalams priešingos dvasios
ir tuo būdu Lietuvos laisvei kenks-
mingi;

kadangi nutarimai, dažnai gražiais
obalsiais padailinti, gali suklaidinti
mūsų plačiąją visuomenę lygiai ir de-
mokratijas kitų šalių bei tautų;

kadangi laisvą Lietuvą mes įsivai-
zdiname tik aiškiai demokratiniais vi-
suomenės pamatais sutvarkytą;

kadangi tokią laisvą Lietuvą mes
galime iškovoti sujungę visas savo de-

mokratinės pajėgas ir eidami drauge su visų kitų šalių demokratijomis;

kadangi, tokioms aplinkybėms esant, mūsų dalyvavimas prezidijume gali būti supratas, kaip pritarimas klerikaliniai buržuazinės daugumos nutarimams — mes socialistai liaudininkai atsikome į prezidentiją ir prezidijumo rinkimuose nedalyvaujame.

Iš kitos pusės manome, kad mūsų dalyvavimas Seime ar tai kritikuoju dešiniųjų rezoliucijas ir darbus, ar tai savo rezoliucijas patiekiant ir jas paskelbiant, galės tik geriau paaiškinti Lietuvos ir kitų šalių visuomenei mūsų reikalavimus bei troškimus ir nurodyti tuos kelius, kuriais eidami tinkamai Lietuvos darbo žmonės savo reikalus galės patenkinti —

mes socialistai liaudininkai liekame Seime tam, kad savo rezoliucijas statydami priešais klerikalių ir buržuazinių partijų rezoliucijas ir savašias rezoliucijas viešai paskelbdami — vėzdžiau nurodome darbo žmonėms tikrąjį tų partijų veidą. Sykiu pabrėžiame, kad jokios atsakomybės prieš demokratiją už Seimo didžiūmos nutarimus socialistų liaudininkų frakcija neneša.

2) socialistų demokratų:

Socialdemokratų frakcija, apsvačiusi klausimą del dalyvavimo Lietuvių Seimo prezidijume ir minėdama:

1) kad Lietuvių Seimas yra įvykęs tiksliai Rusijos revoliucijos dėka, atnešusios visoms Rusijos tautoms politikos laisvę;

2, kad revoliucijos priešakyje eina ir vadovauja plačioji demokratija ir ypačiai jos susipratusiai proletarijai;

3, kad lietuvių politikos gyvenime demokratija, ypač šiuo metu, turi užimti jai prideramą vietą;

4, kad del to ir Seimo priešakyje turi stovėti jei ne socialistinė, tai bent demokratinė jo dalis;

5, kad vis delto Seimas, prasilenkdamas su taja demokratine pozicija pritarė klerikaliniam ir tautiniam reakciniam elementams ir tuo pačiu atidavė jiems į rankas Seimo atstovavimą ir visą organizacinį jo darbą;

6, kad šiuo būdu susidaręs prezidijumas visai neatitinka mūsų visuomenės klasėms, suinteresuotoms revoliucijos pasisėkimu;

— minėdama visa tai socialdemokratų frakcija nesiima atsakomybės už Seimo darbus ir nenori klaidinti plačiųjų demokratijos sluogsnų tariamomis vienybės iliuzijomis ir todėl nutarė nesiųsti į prezidentiją savo atstovų ir nedalyvauti jo rinkimuose.

Isiskaičius į situodu socialistų pranešimą, ypač socialistų liaudininkų, pasidaro aišku ir tie atsitikimai, kurie paskiau įvyko Seime ir visai jį suardė. Socialistai, pamatę kad seime jų mažuma, Seimo visai nebrangino, o žūrėjo į jį tik kaip į savo partijų agitacijos irankį, kad per Seimą aiškiau galima būtų atsibrėžti nuo kitų lietuvių partijų ir bendrųjų lietuvių reikalų, kaip klerikalių ir buržuazinių. Susidarius tokiai pažiūrai į Seimą, kaip matyti iš ką tik paminėtųjų rezoliucijų pranešimų, išėjimas iš Seimo ir atskilimas nuo jo buvo vienas iš tokių būdų ir įrankių savo partijų agitacijai ir atsibrėžimui. Del socialistų tai supranta, nes lietuvių socialistų taktika visuomet tokia buvo.

L. N.

iš pirmosios kun. J. Tumo kalbos

Rusijos Lietuvių Seimui 1917 m. geg. 31 d. del Lietuvos nepriklausomybės.

Piliečiai! Lietuviai!

Tik ką klausėme Lietuvos atstovo V. Dūmoje piliečio Januškevičiaus pranešimo Seimui apie Lietuvos ateitį, ir man pasirodė, jog tik nuo šios valandos mes pradėdame tikrąjį Seimo darbą, nors jau ketvirtą dieną vargstate besitardami. Mes dar nieko konkretaus nenusprendėm, ir man, spaudos komisijos nariui, ypač nemalonu šviesi akim laikraščių korespondentams, nieko

neturint paduoti rusų visuomenės žiniai. Keturias dienas mes prasivaidijome del pašalinių ar tik formalių dalykų. Na, kasgi bus, kaip prisieis spręsti konkretus dalykai? Aš pirmas kalbu Lietuvos ateities klausimu, pirmu konkrečiu; ir kuo gi galiu pradėti savo kalbą, jei ne pašaukimu:

Vyručiai, bent dabar nurinkim! Dabar įtempkime visas savo pajėgas, šviesaus proto ir kuogeriausios valios pajėgas, ir kuošalčiausiai išdėstykite kiti kitam visus mūsų arsenale esamuosius išrodumus už ar prieš Lietuvos nepriklausomybę, už ar prieš tiksliai jos apsisprendimo teises...

(Januškevičius iš vietos: su Steigiamuoju Susirinkimu).

Su Steigiamuoju Susirinkimu. Juk tai pamatinis dalykas! Juk tai visų mūsų ilgų metų svajonė! Juk del to vieno verta buvo, kad 336 teisiskai parinkti tremtinių atstovai iš visų Rusijos kraštų čia susirinktų; su tuo vienu bagažu nebus gėda ir namo grįžti. Taigi, Piliečiai, del Tėvynės meilės-kuomžiausia karščiaivos!

Didysis karas viską sujaukė į kruvą; net pačius idealus ir siekimus dažnai beverčiai padarė. Prisieina visos dabartinės vertenybės perkainuoti. Taigi ir mūsų pačių, kaip vidaus tvarka, taip ir santykiai su kaimynėmis tautomis ir valstybėmis. Rusijos revoliucinei demokratijai be reikalavimų iš šalies pripažinus visoms tautoms apsisprendimo teisę, jau atėjo metas pasisakyti, kaip gi ir Rusijos lietuviai tremtiniai apsprendžia savo dabar visos Vokiečių pavergtos Tėvynės Lietuvos ateitį. Aš, lygiai kaip ir mano vienaminciai Tautos Pažangos Partijos nariai, esame šventai įsitikinę, jog kaip tik dabar atėjo metas visiems ir visur pasisakyti, jog visų mūsų, Rusijos lietuvių valia ir noras, kad Lietuva būtų nepriklausoma, suvereni, o ne kitų vergė.

(Balsas iš vietos: Apsisprendimo teisė turi savyje ir nepriklausomybės galimuma. Tai aiškinsimė!)

Ne, vyrai! Tą Rusijos Lietuvių Seimo valią mes turime paskelbti nemigloto „apsisprendimo“ pavidalu, idant „Lietuvos Nepriklausomybė“ pavirstų mūsų politikos obalsiu. Obalsis gi turi būti aiškus; nėr vietos ir laiko deti prie jo paaiškinimai. Kai aš matau nešiojamosiose vėliavose parašus: „Zemės ir Laisvės“, „Demokratinės Respublikos“ ir t. t., man ir be aiškinimų aišku jog trokštama žemės ir laisvės, demokratinės respublikos, o neko kito.

(Januškevičius iš vietos: O monarchija ar priklausoma?).

Žinoma, nepriklausoma gali būti ir monarchija. Tik Lietuviuose nėra jokių monarchijos tradicijų. Tad ir Nepriklausoma Lietuva negali ką kita reikšti, kaip tik — demokratine respublika. Ir aš pasiryžęs esu kalbėti apie Nepriklausomą Lietuvą, kaip obalsį, kad visi tai išgirstų ir įsidėmėtų; visų pirma, mes patys, plačiosios mūsų minios, idant rengtusi pačios išreikšti savo valią; toliau, mūsų netekusi Rusijos demokratija, mus užgrobusi Vokija ir pagaliau, Europa, idant tai turėtų omenyje, ruošdamosi į taikos konferenciją.

Obalsis susidaro iš to, kas jau yra. Kame gi Lietuviuose ieškoti jų ir jų Tėvynės nepriklausomybės? Liaudyje to nerasi; spaudoje, net Prūsų ir Amerikos laisvojoje spaudoje, tėra viena kita žymė ir tos vėlesniųjų laikų.

Jei ir būtų, kas taip klausia, tai nebent toks, kurs nei Lietuvių nepažįsta, nei jų istorijos nežino. Patsai Lietuvis — tai gyva nepriklausomybė. Jo individualumas žinomas; senaisiais laikais jis, apgynė Lietuvą nuo tų pat vokiečių-kryžiuočių, o viduriniais amžiais gynė ją nuo Lenkų užplodimo. Istorija Lietuvių santykiu su Lenkais toje pat bendrojoje respublikoje pilna ženklų ir epizodų, kaip narsiai ir atkakliai kovota, kad niekas neįsigalėtų Didžiojoje Lietuvos Kunigaikštijoje, kas tik iš šalies ateina; tad nei Lenkai didikai, nei Lenkai dvasiškiai. Nei žemės pirtis, nei augstų vietų, pasaulinių ar dvasinių, užimti nebuvo jiems leista, nes Lietuva ne nominaliai pati valdė ir lyg cerbe-

ris saugojo, kad kas jos teisių nepagautų. Mūsų diduomenė, kunigaikščiai, bajorai, kurie dabar baigia benkartėti, anuomet buvo visados pasirengę „pro langą iškimšti“ iš Lietuvos kiekvieną Lenką, mėginantį Lietuvoje įsiviruoti. (Jonušas Radvila).

Pavergė mus Rusai. Dukart lenkai sukilo prieš juos ir mus sukėlė, nes vivipirma mums jie pasakė: „Už mūsų ir jūsų laisvę“, kol to pat neėmė ir Rusams sakyti. Revoliucijos nepavyko, sukeldamos baisiasias reakcijas. Rusų valdžia sugniaužė mus ir mūsų Tėvynę į sauja; iš žemėlapių išbraukė „Lietuvos“ vardą, jos vietoje atsirado „vasaros vakarų“ kraštas (siev.-zap), „iš pat amžių (iskoni) Rusų kraštas. O kad neprotestuotume, apstatė mus tieka žandarų, kad nebedrįso apie Lietuvos politiką nei vyras su savo žmona nakties glūdumoje pasišnabždėti, nes ir „sienos ausis turėjo“. Veržimasi į laisvę, į vadinamąjį „separatizmą“, Rusų vyriausybė matė netik laisvoje mintyje — net bet kokioje gyvoje kalboje, ir atsakinėjo nuožniais persekiojimais ir visokiariopais spaudimais. Kur jau čia bekalbėti apie nepriklausomybę, kad nei atsidvesti nebebuvo galima. Ir mūsų spauda tylėjo, nedrįso ant mūsų žmonių traukti nelaimių. Net įtikinėjo, kad nei būtų nebuvo separatistinių tendencijų, ir nebus jų, jei duos bent tau tinių laisvių.

Nebeiškenčiant jungo, pradėta kova neva del tautinių laisvių, už kurių glūdėjo šviesuomenėje pereitųjų amžių nepriklausomybės instinktas. Jis nebuvo su šaknimi išrautas, tik kuriam laikui nustelbtas. Ir dabar imta prie to vėl eiti, nors nebetiesiu keliu, kaip darė Jonušas Radvila. Tautininkai demokratai (aušrininkai), tautos demokratai (viltininkai) neva del tautinės kalbos kovojo su vyriausybe ir su Lenkais Rytuose. Nors jas, kairieji, tą kovą vadino kova del pilvo, varžytinėmis vienos tautos kunigų su kitos tautos kunigais — del vietų; tačiau tai nebuvo kova del materijalių dalykų, tik del nustatymo aiškių etnografinių sienų, kurios tėviršt apjuos — Nebeprisklausomą Lietuvą. Ir visas paskutiniųjų laikų perspartus kultūros kėlimas savo kilmeje turėjo ne kokią laikinę vietos naudą, tik geismą Lietuvą padaryti vertą užimti Europoje nepriklausomą, kitiems lygią vietą.

Lenkų jungas toks buvo bergždžias, taip jokios kultūros nedavė; Rusų jungas toks buvo sunkus ir nežmoniškas, — kad viena to būtų užtekę sukelti Lietuviuose ilgesį — Nepriklausomybės nei nuo vieno, nei nuo kitų, nei nuo Vokiečių, kaip paskui pasakysiu.

Nepriklausomybės instinkto tad buvo mummyse, tik nebuvo jo išreiškėjų ir formuluotojų. Taip nebuvo, kad 1905 m. susirinkimas Panevėžio teatre, lietuvių spektakliui pasibaigus, politiniai programai sustatyti išrinko mane, Barklainių dvarininką Zigmantą Švajnicką ir Survilaiškio dvarininką Kudrevičių! Aš dariau pirmą bandymą suformuluoti Lietuvos tautų federaciją, Švojnickas ją patvirtino. (K. jos nematė), o Jonas Vileišis, gavęs tai į rankas, išspauzdino „Varpe“, nežinodamas, kieno tai bandymai. Prašome neploti katučių: aš kalbu ne del pasigyrimo, tik kad matytumėte, koks buvo dar tuomet neturtas nepriklausomybės ideologų, kad juos vaduoti prisiejo man, visumažiausios Lietuvoje Vadakčių bažnytelės kuratui, visai ne tam darbai pasiruošusiam. Ir nesijuokite — taip reikėjo.

Dabar Nepriklausomybės ideologų nebestingame. Lietuvos autonomijos projektuotojai turėjo jau ką parodyti, Amerikos išviečiai valstybės memorijai teikė, — mūsų šviesuomenė būtinumu Lietuvos nepriklausomybės jau susipratusi; tad švenčiausia jos pareiga visa dabar daryti, kad ir mūsų minios tai su prastų.

Demokratais dėdamies ir būdami, visokiais tikslais rengiamės eiti į laudį visokiems dalykams jos valios pasiklausti. Bet ji neprisirengus duoti išmintingą, tikrai savo atsaką į tokius dalykus, kurių ji nebuvo ilgai gromulėjusi. Duokime jai tą paramą, jei norime plebiscito keliu iškvioti, kas tikrai jos širdžių gelmėje glūdi: mėtykime vi-

sur miniose Lietuvos Nepriklausomybės obalsi!

To nepadarę, ir teisingiausiai, tisiausiu plebiscito keliu gausime toki pat atsaką, kaip gydytojas, umai sumanęs ankietos būdu sužinoti, ar pridera ar nepridera gryčioje kiaulės šerti. Esu tikras, kad higijėnos neišmaną Gudų kaimynai vienu balsu atsakytų: „pridera; nes kai pastalėje smirda, tai ant stalo kvepia“...

Ir „apsisprendimo teisėmis“ kreipdamies į juos, galime išgirsti: ar tai koks valgomas daiktas? Jiems tie dalykai neišpainiojami. Bet paklausę, į ką tu nori priklausyti ar bevelytumei visai nei į ką nebeprisklausyti, esu tikras, gautume gana veikiai statų atsaką: noriu pats savimi būti, savim gyvenimo vežimą vežti! Tai arčiausias kelias pakelti miniose politikos susipratimą — nepriklausomybės apetitą; toje minioje, kuri turi tapti ir potencijoje yra XVII ir XVIII amžių politikos laisvių paveldėtoja, tik dabar be privilegijų.

Gal baimė ima aiškiai pasisakyti, kad Rusijos lietuviai lemia savo Tėvynei Lietuvai nepriklausomybę, idant nepakenktume Rusų demokratijai ir ne pelnytumės jos neapykantos ar net žiaurių keršijimų? Nebevienu sykį privačiai buvo išrodoma vien tik moralinė vertė pasiskelbimo, kad etnografinė Lietuva privalo tapti nepriklausoma valstybe. Mums karo pajėgų mažą, kaip ir visiškai nėra; tai mes nei nemanome statyti fizikos pajėgą už Lietuvos nepriklausomybę. Faktai mums rodo, jog pasaulis nei neturi pakaktinų fizikinių pajėgų atsiginti nuo priešininkų. Ir gi faktai rodo, kad moralinė galybė tvirtesnė už fizikinę. Jūs, socialistai, pirmieji to liudytojai: jūs, tremiami ir žudomi, gyvi esate ir plėtojate, o jus žudęs carizmas su visais savo kareivių ir policistų milijonais jūsų vietoje — kalėjime. Kunas supančioti, surakinti labai lengva; bet siela palieka laisva ir kazamatuose.

Atmuš mus Rusai iš Vokiečių ir nesiklaus mūsų norų, kaip bevelytume gyventi, mes eisime prieš juos ne su bombomis, tik su laisva siela ir laisvu parlamentu žodžiu. Ir tuo keliu anksčiau ar vėliau mes laimėsime. Bet tegu su mūsų valios reikalavimu laiku apsipranta ir niekados jos neužmiršta. O neužmirš, jei tarp mūsų pačių nuolat skambės tasai Lietuvos Nepriklausomybės obalsis. Už ką gi tad Rusų demokratijai pykti ant mūsų už to obalsio vartojimą? Nėra už ką ir ne pyks, jei tik atvirai ir tikra prasme bus jį išgirdusi.

Anaiptol, bus patenkinta, kad mes padedame jai išrišti vieną tautinių problemų. Ji dabar taip pat svyruoja del Lietuvos ateities, kaip ir 1905 metais. Anuomet dr. Basanavičiaus, M. Davainas-Silvestravičiaus ir Kun. Ambrazevičiaus paduotąjį Lietuvos autonomijos sumanymą Rusų valdžia įsidedo į savo „Pravitelstvennyj Viesnik“; bet už paskelbimą Vilniaus Seimo rezoliucijų, kur vyriausiąją vietą užima — taip pat Lietuvos autonomija, ta pati valdžia pušė metų ištremė į Sibiriją redaktorių „Siev.-Zap. Golosa“ dr. Sabadą. Butų ir lietuvių laikraščių redaktoriams kliuvę, kad ne cenzorius Itomlenskis, kurs patsai sukdamosi, ir juos išsukė.

Ką gi dabar matome vadovaujančioje Rusų demokratijoje? Liaudies Laisvės partija, kuriai įteikta Lietuvos autonomijos projektas, nei žiūrėti jo nenori. Bijodama Rusijos skaldymo, ji teikiasi tautoms tepripažinti laisvių šėšėlį. Taip kad net iš tos partijos gavo išeiti į ją priderėtę mūsiskiai.

Tuo pat žygiu Socialistų-Revoliucijonierių Partija ruošia „Federuotąją Rusijos tautų Respubliką“. Federuotis tegali laisvos šalys ir jų tautos; pirma reikia tapti tikrai nepriklausoma, kad galėtume tartis apie susifederavimo sąlygas, kaip lygus su lygiais. Tai kam, kuriai demokratijos šakai mes eisime į talką? Atsargiai skelbdamies tenorį kol kas apsisprendimo teisių, mes eisime talkon berugščiams kadetams. Aiškiai skelbdamies tapsią nepriklausomais, mes einame atviraširdžiams eserams. Katrur geriau, tinkamiau; katrie didesni demokratai, kam lemta imti viršus

ir Rusų Steigiamajame susirinkime? Tik jau ne kadetams.

Eserai vienatiniai nebijo ir tautiškumo. Neslovė jos išsižadėti, t. y. užkasti į žemę tą ypatingą talentą, kurį tautai Augstėjas davė, o kitai nedavė. Kas ne puoselėja igimtyjū savotiškųjų tverybės pajėgų, tai visą žmonių skaudžia, lyg pavogdamas iš jos išdėno vienas kurias brangenybes. Lietuviai nemažiau už kitus apdovanoti ypatybėmis, kurias panaudoti eserai mums teleidžia. Socializmui aš nepriešingas: yra gi ir krikščionių, kurie moka su juo susitaikinti. Ir jei man būtų lemta kur nukrypti, aš pasirinkčiau eserų partiją — už neveidmainingą, statų pripažinimą visoms „tautom“ laisvių teisė. Nejaugi kitur rinktumėte, jus, liaudininkai?

Su Rusų demokratija, nebetekusia Lietuvos krašto, mes lygsimės teorija. Su Vokiečiais, kurie tą mūsų kraštą faktiškai valdo, prisieina kalbėtis praktika. Užmigtį nebegali žmogus, lyg baidus nakties slogutis kankina tave, prisiskaičius vis keistesnių, vis fantastingesnių Vokiečių sumanymų, kaip reikš savo tikslams panaudoti Lietuvą. Tai jie rengiasi kolonizuoti Lietuvos dykynes, idant kas trečias sodžius būtų — vokiečių. Tai jie rengiasi sau atsiimti išdo ir sulenkėjusių mūsų bajorų dvarus, davus jiems atamainomis žemės Guduse, o čia pasodinus Vokiečių kulturtregerius. Tai jie rengiasi bažnyčias pavesti bavariečiams katalikams, idant per tikėjimą lengviau būtų prieiti prie tautybės ir greičiau suvokietinti Lietuvą.

Pusė tų projektų gal tik nevykusios atskirų žmonių šoviniščių svajonės. Bet pusė — tikrai atspėjama — baissi. Ir kaip gi Lietuvai gintis nuo tos vokiečių invazijos? Vienas tėra kelias — teisų kelias. Bet kad galėtume teisėmis gincliotis, privalome nepriklausomi patapti. Tegu laiku žino mūsų užgrobdėjai, kad mes ir bajorų apleisti, tariamieji „Bauervolk“ (mužikų tauta), turime ne menkesnes politikos aspiracijas už nemužikus, nes laisvės indas pareina lygiai į bajoro, lygiai į nebajoro krutinę. Vokiečiai dabar galingi ir išdidę. Gal ir jie mūsų valios nesiklaus. Tad iš Lietuvos privalome padaryti iridentų kraštą, antrus Balkanus Europai, kol ji nepatenkins mūsų reikalavimų! O tai padarysime jau dabar per galvas kitų valstybių nusiuntę žinią Vokiečiams, kuo jie turės mus patenkinti. Taigi Rusijos Lietuvių Seimas turi aiškiai ištarti: etnografinė Lietuva privalo tapti nepriklausoma!

Pagaliau, visi mes matome, jog Lietuvos klausimas per karo aplinkybes tapo tarptautiniu klausimu. Nei Rusai, nei Vokiečiai vieni patys neišriš: riš ji bendrai visų kariaujančiųjų valstybių konferencija. Ir kaip gi ji riš? Jei turės mus tik žalia valstybės medžiaga, tai primes mus bet kuriai kitai valstybei priedo. Jeigu turės valstybė jau apsisprendusią tautą, su visiškai aiškiai formuluotais politikos idealais, tai skaitysis su ja, kaip su tokia. Tad nepriklausomos Lietuvos reikalavimas laiku turi pasiekti ausis visų Europos valstybių. Mes neatsakome už tai, ar bus kas iš to, ar ne, tuojau, ant tų pėdų, mes tik atsakome už tai, ar padarėme ant tų pėdų tuos žingsnius, kurių iš mūsų reikalauja naujai susikrovusios aplinkybės ir sąlygos. O jos visais žvilgsniais, kaip matėme, reikalauja, kad Rusijos Lietuvių Seimas apreikštų pasauliui —

Nepriklausomos Lietuvos reikalavimą.

P. S. Plačiau apie visa tai nekalbėsiu, ką jau esu parašęs „Ateities Spinduliuose“ N° 2.

Petrpilio lietuvių kontorininkų organizacinio susirinkimo rezoliucija.

Gegužės 20 d. š. m., Baskovo g-lės N° 29-2 Petrpilio lietuvių kontorininkų organizacinis susirinkimas nutarė neatidėtinu reikalu:

1) Organizuoti visų šakų lietuvių (ves) kontorininkus (kes), gyvenančius (čias) Petrpielyje ir visoje Rusijoje, kad išmušus valandai galėtume (lietuviai) užimti vietas Lietuvos administratyvose ir kitose įstaigose.

2) Surinkti statistikos žinias kiek kokių šakų lietuvių kontorininkų gyvena Rusijoje ir kiek prisizada grįžti Lietuvon.

3) Steikti lietuviams kontorininkams kursus: lietuvių kalbos, buchalterijos ir kt. šakų.

Šiems nutarimams vykinti išrinkti laikinai organizacinė komisija iš penkių žmonių, įeina: A. Jasudis, M. Grigaliūnas, A. Katilius, J. Laucevičius ir A. Dundzila.

A. Jasudis pasižadėjo, kad jeigu bus įsteigti buchalterijos kursai, tai vel tui juose duos pamokas, bent po dvi valandis kas dieną.

Susirinkimo pirmininkas

K. Juozapailis.

Sekretorius A. Dundzila.

Draugai (gės) kontorininkai (kės)!

Kaip žinome, ligi karo Lietuvoje šeimininkavo rusų monarchizmas, senoji valdžia mūsų krašte bešeimininkaudama stebė kiekvieną mūsų tautos švietimo bei kultūros apsiereikimą. Senoji valdžia — žandarai nebeduodavo mūsų viengieniams vyriausybinės įstaigose vietų, o jeigu kartais duodavo, tai tik mažiausiai mokamas. Esant tokioms aplinkybėms, lietuvių buchalterijų, pašto kontorininkų, telegrafistų, gelžkelių išduose dirbančių ir t. t. labai mažai tebėra ir tie patys pakrikę gyvena po visą Rusiją.

Pasibaigus šiai pasaulio skerdynėi tikime, kad Lietuva bus laisva, tikime, kad šeimininkais būsime patys lietuviai, todėl metas kalbėti delei darbininkų. Visų pirma mes jau dabar privalome pagalvoti kas suks Centralinį Lietuvoj aparatą, kas dirbs išdo, pašto, telegrafo, gelžkelių, teismų ir etc. įstaigose. Taigi metas mums išaiškinti, kiek dabar Rusijoje yra lietuvių specialistų (čių) bei mano grįžti Lietuvon. Šis klausimas privalo rūpėti kiekvienam lietuviui mylinčiam tėvynę, itin turi rūpėti mums šios klasės žmonėms.

Dėlto mūsų pareiga dabar pradėti organizuotis, kad kaip tik išnyks ugnies siena, kuri skiria mus nuo Lietuvos, kad būtume jau prisiruošę sėsti į traukinius, kurie bus pasukti link tėvynės.

Pargrįžę, negaišiodami laiko, privalome stoti prie darbo prie tų aparatų, kuriuo kas suprantame valdyti ir tokiu būdu neduosime užgesti įstaigos pulsui nė vienai minutei.

Kreipdamiesi šiuo raštu į draugus (ges) kontorininkus (kes), kviečiame visus ir visur organizuotus, surinkti anketų lapus ir atsiųsti juos Petrpilio lietuvių kontorininkų organizacinėi komisijai. Anketų lapuose geistina, kad būtų pažymėta 1) kokioj įstaigoj tarnauja, kokią darbą dirba, 2) ar mano grįžti Lietuvon, 3) kiek turi metų, 4) iš-tisas adresas.

Jeigu kur nors susiorganizuoti nepavyktų, tai prašome pranešti savo adresus su pažymėjimais kaip ankščiau, stačiai Petrpilio lietuvių kontorininkų Organizacinėi Komisijai.

Siame dalyke mes manome, kad labai daug gali padėti L. D-jos C. K. skyriai, igaliojiniai ir apskritai inteligentai žmonės.

Mes tikime, kad Petrpilio lietuvių karininkų balsą išgirs kiekvienas lietuvis.

Anketas, laiškus ir t. t. prašome siųsti šiuo adresu: Петроград, Басков пер. 29—10. Центральный Литовский Комитет. Kontorininkų organizacinės Komisijos nariui A. Dundzilai.

M. Grigaliūnas.

J. Laucevičius.

A. Jasudis.

A. Katilius.

A. Dundzila.

P. S. Prašome kitų laikraščių atspausdinti.

Lietuvos lenkai egzaminu neišlaikė.

Popiežiaus Benedikto XV paskirtąją lietuviams dieną ir per Lietuvių Seimo atstovų rinkimus ne žodžiais, bet savo pasielgimu parodė, kas Lietuvai yra jos lenkai.

Smolenske, Omske ir kitur yra žinoma, kad lietuvių šventėje bažnyčiose „mūsų lenkų, kur kas mažiau, būta, negu kitais šventadieniais“. Lietuvos lenkų dauguma nebuvo ir mezliavų nemetė. Grynieji lenkai buvo ir mezliavas metė.

Lietuvos Seimo rinkimuose nei lenkai, nei mūsų litvinai neužklydo, nors jų nieks nevaržė, atvirkščiai — Smolenske per laikraščius ir žodžiais buvo kviesti visi tie, kas a) save lietuviu vadina ir b) kas etnografinę lietuvių žemę savo tėvyne laiko.

Rodos, suvaržymų nebuvo.

Vis dėlto nė vienas litvinas, nė viena litvinė rinkimuose ne buvo užklydę. — Kaip buvo, kaip ne buvo, lietuviai ir vieną ir kitą apeigą atliko netikėtai gražiai ir didžiausiu pasisekimu.

Pasiliko klausimas — kas iš mūsų litvinų Lietuvai ir kas iš Lietuvos mūsų litvinams ir jos lenkam? Teatsakys kol kas pagalvojęs kiekvienas.

Be to, iš minėtų atsitikimų paaiškėjo trinius išvedžiojimas:

1. Nusiminė tie tikrieji lenkai demokratai, kurie taip karštai linkėjo laimingos laisvės lietuvių liaudžiai, kaip norėtu ir lenkų liaudžiai, nes jų tautiečiai nepritarė tokiems linkėjimams.

2. Politikos ir viešas Lietuvoje gyvenančių lenkų išsižadėjimas bendro su liaudimi gyvenimo.

3. Mūsų-lietuvių perspėjimas, kad mūsų tarpe buvo ir liks tokių žmonių sauja, kurių mes vengėme ir vengti turėsime.

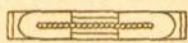
Nedrįstu spėti, kaip ilgai galima laisvos liaudies tarpe ištvirti, su liaudimi ne tikrai negyvenant, bet aiškiai neužjauciant jos žygių. Despotizmo globoje tai suprantama. Bet rusų despotizmas krito, matyti tikimasi ne rusiško, bet kitoniško savo pagalbai despotizmo. Lietuvos lenkam ištvirti resutepus lietuvių sutromis tegalima tada, kada lenkus gins lenkai; t. y. kada lietuvius apžios laisvę igijusi Lenkija.

Tam žygiui, mūsų lenku nuomone, pritaris visos aplinkybės: Lenkija laisva, jai rankos paleistos, išdas busias, savi legijonai busia. Tereiksia paleisti diviziją kitą Lietuvon ir — aneksija pabaigta; ko neišgalėsianti lenkų kariuomenė, tą pridėsia Lietuvoje apsigyvenę lenkai, beagituodami lietuvių tarpe — bažnyčioje ir kitur. Busia kaip buvę.

Ne, nieko šito dabar būti negali. Visų tautų laisvė pareis nuo kongreso. Busiantis gi kongresas bus toks, kokių dar žemės rutulio istorija nėra mačiusi. Mūsų akyse išgaišo Kinų, Rusų, Portugalijos monarchijos, krinta ir gaišta Graikijos, Turkijos, Bulgarijos, karui beisibaigiant pajudintas jau savo pamatuose išnyks ir likusiosios. Visur monarchijos užleidžia savo vietą demokratijai, liaudžiai. Vilsono idealogijos užduotis jau arti išrišimo. Karą baigiant, kongresas susidės ne iš monarchų pavaduotojų, bet iš tautų pasiuntinių. Pasiuntinių mandatai bus tvirti tikrai tokie, kurie mažinu susiegioti ir įduoti tautų, kaip vieno rinktinio žmogaus.

Taikos Kongresas nenurims ligi tol, kol jis nenuramins visų tautų, ar jos rainybės ieškos skyrimu gyvendamos, ar susibūkusios galingesnėmis šeimynomis. Kitaip nebūtų atliktas nebuvėlio kongreso darbas, nes nebūtų benu-raminimo tautų išmuštas iš kultūros ir demokratybės pakojų brūzgalis. —

P. M.

Iš rusų laikraščių.

Rusų kadetų laikraštis „Rieč“ jau tarė savo žodį dės suomių socialdemokratų paskelbtosios rezoliucijos, kad Suomiai

turi būti nepriklausoma respublika. „Rieč“ sako, kad suomių socialdemokratija nepasitiktinti rusų demokratija ir toliau nenorinti ja tikėti. Toliau „Rieč“ rašo:

„Rusų valstybė pripažino plačias suomiams teisas, bet vardan augstesnių rusų siekimų, Rusų valstybė negali leisti, kad suomių visai nuo Rusijos atsiskirtų, negalima leisti, kad suomių pakliuvę sferon priešingų Rusijai valstybių, gali greiti pavojum Rusų Baltijos pakraščiams. Suomių socialdemokratų iškelti reikalavimai negali būti patenkinti nei buržuazinės, nei socialistinės Rusų valdžios. Tik tie gali patenkinti tokius reikalavimus, kurie apskritai nepripažįsta valstybės.

Rusų visuomenė negali į tai kitaip žiūrėti, kaip tik suomių politikos partijų stojimą prieš rusų demokratiją ir revoliuciją.“

Taip rašo „Rieč“. Bet ji toliau reiškia pasitikėjimą, kad Rusų valstybė liks, kaip buvusi galinga, nepasiseksią jos priešininkams padaryti iš jos tik Maskvos apskryčių.

Rusų socialistų demokratų laikraštis „Nov. Žien“ rašydama apie ukrainiečius, tarp kita ko atmeta neteisingai skleidžiamas žinias, buk Kerenskis neleidęs karininkų ukrainiečių suvažiavimo. Toliau laikraštis rašo del Ukrainos autonomijos. Ji prieš sudarymą ukrainiečių armijos, kaip apskritai esanti priešinga nuolatiniai kariuomenėi. „...bet plati kultūros, administracijos, taip pat ir valstybės Ukrainos autonomija, mūsų nuomene, nieko pavojinga demokratijos reikalams nesako“... Dabar išpildyti visus Ukrainos centro radus reikalavimus esą negalima, nes dar sunku esa žinoti Ukrainos sienas galima busia atlikti tik referendumo keliu. Bet principe pripažinti Ukrainai autonomiją esą pageidaujama ir galima.

Žinios.

PETARPILYJE.

Maksimalistai. Vosyliaus salos fabriky rajono maksimalistai nusprendė taisyti visur savo kuopas. Kuopos siųsia agitatorius provincijon, kad ten platinėtų maksimalistų idėjas. Toki igaliojiniai pravincijoj turėsia vis tiek gauti iš fabr. visą algą.

Susižinojimas su užimtosiomis priešininko vietomis. Prie centro belaisviais rūpinimosi komiteto įsisteigę žinių apie belaisvius teikimo skyrius. Per skyrių galima bus susižinoti su užimtųjų vietų gyventojais ir pafrončio pakraščiais.

Reikia pranešti vardą, pavardę, kiek amžiaus, užsiėmimas, kur paskutiniu laiku gyveno. Kasdien, be šventadienių, nuo 9 v. ryto iki 7 v. vakaro.

Norintieji gali laišku arba ypatingai pranešti tokiu adresu: Petrograd, Liteinyj pr. N° 47.

Prie vyriausiojo generalinio štabo steigiamą komisiją, kuri išdirbs įstatymų projektą pašaukti moteris darbo pareigų pildyti. Nešauks tik tų moterų, kurios dirba laukuose ir karo reikalų įstaigose.

Karininkų lenkų suvažiavimas pasibaigė birželio 8 dieną. Patvirtinta lenkų karo komiteto įstatai. Komitetą sudaro du skyriai: vykdomasis ir centro komitetas. Vyriausiam komitete bus 30 narių ir 3 kandidatai. Visus suvažiavimo nutarimus vykdins vykdomasai komitetas.

Prezidijumo tarybos su kairiaisiais, apleidusiais suvažiavimo salę, kuriu buvo 37 žmonės, nieko nepadėjo, jie savo igaliojinių komitetan nesiuntė.

IVAIRIOS.

Karelių autonomija. Karelių kultūros draugija sustatė Karelijos autonomijos projektą. Autonominei Karelijai turinti priklausyti ir Oloneco gubernija. Daugija mano organizuoti vietose susirin-

kimus ir aiškinti minioms autonomijos reikalingumą.

Autonomijos projektą mano įteikti Steigiamajam Susirinkimui.

Kauno (Dotnavos) ūkio mokykla. Kauno (Dotnavos) Vidurinė ūkio mokykla įstojamieji egzaminai bus ir šiemet (rugsejo mėn. pradžioje). Sąlygos įstojimo tokios pat, kaip ir kitais metais. Pirmenybė bus atiduodama lietuviams, nes anksčiau ar vėliau mokykla bus sulietuvinta, tai vienintelis jos likimas.

Tat šiemet ypač patartina lietuviams stoti.

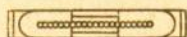
Progr. ir t. p. adr.: Богородскъ, Тульской губернии Ков. ср. с.-х. уч.

Prašymai jau priimami ir bus priimami iki rugsejo 1 d. Įstoti nesunku.

Br. Miknevičius.

SVETUR.

Amerikoje. Prezidentas Vilsonas patvirtino oro laivyno statymo programą. Tam reikalui skiriama 120 milijonų svarų sterlingų.

KARAS.

Rusų šone. Ties Stochoda Požego kaimo aplinkėje rusų žvalgai išneveltų užpuolė vokiečius ir rankinėmis granatomis visus buvusius ten vokiečius išmušė. Atėjusi vokiečiams paspirtis privertė rusus pasitraukti. Krevos apylinkėje armotų šaudymas.

Kaukazo šone. Rajato apylinkėje rusai privertė turkus pasitraukti atgal kokius keturius varstus. Sariko apylinkėje rusų žvalgai priejo iki Abiširvano upės. Mušiai tebeina.

Prancūzuose vokiečiai po karštų armotų šaudymų atkakliai puola prancūzus. Prancūzai laikosi stiprai, vokiečių nuostoliai labai dideli.

Netoli Epejo vokiečiai mėgino pulti anglus, bet kai priejo prie vielų tvorų, anglai vokiečius išmušė. Anglų lakūnai numetė daug bombų įvairiose vietose vokiečių pusėje.

Amerikoje. Kariuomenėn užsirašę jau 9,649,918 žmonių savanoriais nuo 21 metų iki 30 m. amžiaus.

Mokytojams kariuomenės reikalui.

Didysis kariuomenės štabas patiekė žinių:

1) Mokytojus kareivius, bet ne aficerius, paleidžia iš kariuomenės tose vietose, kur ne karo rajone (не в районе театра военных действий).

2) Mokytojas, jei nori, iš kariuomenės paleidžiamas, privalo kreiptis į savo artimąją karo valdžią raštu ir pridėti prie to rašto savo mokyklų valdžios liudymą, jog dar prieš karą buvo mokytoju.

3) Mokytojai su baltais bilietais per šią mobilizaciją privalo stoti kariuomenėje, bet prieš stodami būtina turi išgauti savo mokyklų valdžios liudymus, kuriuose reikia nurodyti mokytojo amžius, šaukiami metai (год призыва) ir nuo kurio laiko mokytoju. Visus su baltais bilietais, netinkamus kariuomenei paleis, o tinkamiems iš duos prologatus (годным к службе, по освидетельствованию, предоставляют отсрочку).

Red.

Laiškas redakcijai.

Gerbiamieji!

Šią laišką rašom Tamstoms, t.y. „Lietuvių Balso“ Redakcijai paaiškinti. Buvo nusiųstas „Lietuvių Balso“ Redakcijon ap-

draustas laiškas, kuriame buvo aukotojų sąrašas. Aukotojų sąrašo gale buvo parašyta, jog tos aukos rinktos „Lietuvių pulkams organizuoti“, bet kad apie pulkus dar tikrų žinių nėra, tai pinigų siunčiame Lietuvių Karininkų Sąjungai. Mūsų kaltė, kad mes neparašėme, jog surinkti pinigai 43 r. 10 k., siunčiami sykiu su laišku „Liet. Balso“ Redakcijon, kad ji įduotų tuos pinigų Lietuvių Karininkų Sąjungai. Mes manėm, kad pinigai nueis sykiu su laišku ir viskas bus aišku. Bet pasirodo, kad laiškas nuėjo pirmiau Redakcijon, pinigai gi užsiliko kelyje. Redakcija iš neaiškaus mūsų laiško suprato, kad mes pinigų patys jau nusiuntę Lietuvių Karininkų Sąjungai, iš ko išėjo nesusipratimas, apie kurį rašo p. Laurinaitis „Liet. Balso“ № 39. Tikimės, kad Redakcija, jeigu dar negavo pinigų 43 rub. 10 kap., tai greitai laiku gaus. *) Labai prašom juos įduoti Lietuvių Karininkų Sąjungai.

Su pagarba Siuntėjai.

Rygiečiams padėka.

Mes lietuviai kareiviai — Veikiamosios armijos * pulko dėkojame Rygos Lietuvių „Giedros“ draugijai už puikiai sutaisytą vakarą birželio 2 d. Mes kareiviai labai buvome linksmi regėti savo tautiečių tokį būrį ir linksmiai praleisti laiką tarp savo brolių. Ačiū taisytojams! Gera būtų, kad panašūs vakarėliai dažnai kartotųsi.

Kareivis nuo Valkininko.

Pranešimai.

Pamaldos lietuviams reformatams su komunija.

- 1) Prėčistoje birželio 24 d.
- 2) Jaroslavlėje birželio 25 d. liuteronų bažnyčioje.
- 3) Ribinske birželio 29 d. liuteronų bažnyčioje.
- 4) Kostromoje liepos 2 d. liuteronų bažnyčioje (konfirmacija).
- 5) Maskvoje liepos 9 d. reformatų bažnyčioje Mali Trechsviatitelski 5.

Kun. Jokūbenas.

Nuo birželio mėnesio kun. Šepetys lankys lietuvių reformatus, gyvenančius pietus nuo Maskvos. Užtat kurie norite pamaldų, praneškite kuogreičiausiai kun. Šepetui: Воронежъ, Большая Дѣвиченская 39.

Aficerių domei.

Lietuviai aficeriai Pranas Klimaitis ir Antanas Juozapavičius gavo vyriausybės įsakymą suorganizuoti lietuvių batalijonus, išsiskyrusius iš lenkiškųjų pulkų. Regimai ūmu laiku reikės lietuvių aficerių, todėl draugų, kurie norėtų savo brolių lietuvių tarpe darbuotis ir tarnauti, prašoma tuojau pranešti savo vardą, tėvo vardą ir pavardę, dalį, karioje tarnauja, ir adresą, ir laukti pakvietimo. Pagryžus iš kelionės draugams Klimaičiui ir Juozapavičiui, Petrapilyje bus galutinai lietuvių pulkų klausimas nuspręstas ir aficeriai paskirti. Žinias siūsti šiuo adresu: Петроградъ, Малая Мастерская 9, кв. 11. Алек. (К.) Жилинскому ir Забалканскій 30, кв. 32. подпоруч. Лавринайтису.

Atsakymai.

* J. Gudaičiui. T. korespond. iš Caricino gavome. Ji niekuo neličia lietuvių gyvenimo, o tokių susirinkimų, kaip T. aprašytasis, Rusijoje yra buvę galybių galybės. Nedėsimė.

*) Pinigų 43 rub. 10 kap. jau gavome ir įdavėme, kaip Siuntėjų nurodyta, Kar. Sąjungai. Redakcija.

Redaktorius L. Noreika.

Leidejas Martynas Yčas.

Lietuvių Socijalistų-Liaudininkų

1-oji Narvos rajono organizacija birželio 17 šeštad. Užakovo Žemetijos mokyklos salėje (Иетергофское шоссе, 56) rengia vakarą. Bus vaidinama artistų mėgėjų Kutkauskio 3-jų veiksmų komedija

„Audra Giedroje“

Po vaidinimo žaislai, šokiai, skrajojamasis paštas iki 2 v. nakties. Pradžia 6¹/₂ val. vak. punktualiai. Įėjimui ženklelius (bilietus) iš anksto galima gauti pas B. Deinį, Дровянная 14, кв. 113, J. Proscėvičių, Везенбергская 28, кв. 4, A. Šoparą, Дерптскій пер. 9, кв. 31, A. Pukijena, Лейхтенбергская 22, кв. 1 ir salėje nuo 3 val. dieną.

Sekretorius S. Prasėvičius.

Prek. ženklas
Prek. ir Pram.
Dep. patvirtintas
visok. pavid.

INKARINIS PEN-EKSPELERIS

SU INKARU.

„R. I. Veiso ir K^o pirmiau F. Ad. Richterio ir K^o“ Prek. Nam. Geriausias priemonis nuo REUMATIZMO, LAUŽYMO, SUŠALIMO ir INFLUENCIJOS.

Parduodama visose gerosiose aptiekose ir aptiekos krautuvėse. SAUGOKITE TĖS IMITACIJŲ! Perkant prašom įsidėti mūsų APTAISUS ir FIRMĄ. Kainų sąrašus ir knygeles siunčiame veltui. „R. I. VEISO ir K^o pirmiau F. AD. RICHTERIO ir K^o“ Prek. Nam PETRAPILIS, Mikalojaus g. № 4.

Skaitykit ir platinkint „Lietuvių Balsą“!

Ši valanda yra be galo svarbi. Dabar svyruoja mūsų tautos ir mūsų Tėvynės Lietuvos likimas. Jis pareina nuo mūsų pačių susipratimo ir mokyjimo ginti Lietuvos reikalus. Visi turime žinoti, kas darosi aplink mus ir ką mes turime daryti. Tenebūnie nė vienas lietuvis be laikraščio, to kelio vadovo.

„Lietuvių Balsas“, kaip pirmiau, taip ir dabar stengiasi ir rūpinasi tą kelią rodyti ir šviesti.

Kas jau skaitote „Lietuvių Balsą“, patys matote, kaip jis yra atsidėjęs ir atsidavęs Tėvynės ir lietuvių visuomenės reikalams.

Gerb. „Lietuvių Balso“ skaitytojai! Juk mums visiems brangūs tie keliai, kuriais eina „Lietuvių Balsas“, tie reikalai, kuriuos jis gina, tie idealai, kdiuos jis rodo ir kurių padeda ieškoti.

Tad visiems mums turi rūpėti, kad „Lietuvių Balsą“ pažintų ir imtų skaityti ir tie, kurie dar nėra jo matę ir skaitę. Paraginkite savo draugus ir pažįstamus užsisakyti ir skaityti „Liet. B.“

„Lietuvių Balso“ kaina: nuo balandžio 1 d. lig metų galo 6 rub., pusei metų 4 rub. 20 kap., 3 mėn. 2 rub. 20 kap.

Adresas: Петроградъ, Саперный пер. 9, Редакция „Liet. Bal.“

Reik. proviz. padėjėjas

dvi atmaini (двойная смѣна) 170 rub algos, 5 dižuravimai pultrantu. Тамбовъ, аптека Лана.

93—2

Ieškau vietos

vaikų prieglaudoje vedėja. Jau esu darbusi toje dirvoje. Sutinku išvažiuoti. Adr.: Петроградъ, Таврическая д. № 21, кв. 5. А. Трейновская. 68—2

IEŠKAU

vyrų ir moterų drabužių kirpėjų vietos; galiu dirbti ir kontoroje. Esu baigęs pirmo akademiją Paryžiuje ir komercijos mokyklą Vokietijoje.

Ilgus metus esu praktikavęs užsieniuose ir Rusijoje; turiu 1-os rūšies referencijų. Mano adresas. Воронежъ, Правая Сухановка № 18. I.П. Ирасовскому. 18—2

KAZYS VAINAUSKAS ieško tėvo Vinco, sesers Elžbietos ir kitų giminių; gyvena Panevėžio miestelyje. Adresas: Ярославль, Духовская ул. № 63 Комитетъ Маріи Павловны. 69—

Kareiviai ANTANAS ŠLABŠYS Suv., gub., Gīžų val., Zakliškių kaimo; KLEMENSAS JATULIS Kauno gub., Gruzdžių vals., Rakandžių kaimo, abu ieško giminių ir pažįstamų.

Дѣйств. армія, 3 Рижскій погр. пѣх. полк 5 сотня. 75—3

KAZYS GRYNĖVIČIUS iš Puskelnų, Marijampolės par., Suv. gub., ieškau brolio Pijaus, tėvų, gim. ir pažįst. Гор. Воронежъ губ. Верхне-Стрѣлецкая ул. № 18. Брониславу Красовскому для Казимира Гриневича 18—2

KAZIMIERAS IVANAUSKAS Kauno g., Pan. aps., Biržų valsč., Semeniskių kaimo prašau gimines ir pažįstamus pranešti šiuo antrašu: Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9. 13—4

PETRAS ČIGAS Kauno gub., Panev. aps., Biržų valsč., Semeniskių kaimo ieškau brolių gyvenančių Amerikoje taip pat giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Саперный пер. № 9, кв. 9. Amerikos laikraš. prašau atsispauzdinti. 14—1

MARCIJONA ZUBAVIČIENĖ Kauno g., Telšių aps., Varnių valsč., ieškau sesers Petronelės Štupelaitės. Prašau žinančius ją, pranešti:

Нижегородскъ, Екат. губ., Московская ул., д. № 11, приютъ старцевъ, Марціанъ Зубовичъ. 700—1

Kar. JUOZAPAS JANČAUSKAS iš Lejijos. Ieškau J. Kuršaus, giminių ir paž. Дѣйств. армія, 26 транспортъ, 6 обозный баталіонъ. 25—1

PEPRAS TUMOSAS Suv. gub., Naumiesčio aps. Žydlių valsč., Naikų kaimo, ieškau giminių ir pažįstamų. Дѣйств. Армія, Волковыскій Конскій запасъ, Нестроевая команда, г. Ржевъ. 24—1